

תאגידי המים בקריות הסכימו לביצוע הנחת צנרת לא תקנית

במסגרת תביעת מיליונים שהגיש קבלן נגד ספקית הצנרת, התברר כי בפרויקט להנחת מובל ניקה, שעובר דרך שלוש קריות, אישרו תאגידי המים קטע צינור באורך 2.4 ק"מ שאינו עומד בתקן • בתמורה, סוכם על פיצוי בסך 750 אלף שקל ומתן אחריות ל-10 שנים על תקינת הצינור, תוך השארת הצינור באדמה

אדי גל

עו"ד אסף כחנר
| צילום: יעל אילן

שישה תאגידי מים באזור מפרץ חיפה, בהם מי כרמל (חיפה), מעיינות חוף (קרית ביאליק), פלגי מוצקין (קרית מוצקין), ימים (קרית ים) ומעיינות אתא (קרית אתא) הסכימו כי בחלק נכבד מקו סניקה חדש, שנשלל דרך שלוש קריות בעלות עשרות מיליוני שקלים, יונחו צינורות שלא עומדים בתקן. זאת, תמורת פיצוי כספי. כך נחשף במסגרת תביעה גדולה שהגיש הקבלן המבצע נגד החברה שסיפקה את הצינורות לפרויקט. בסופו של דבר, התביעה נדחתה, ודווקא התובעים נאלצו לשלם מיליוני שקלים לנתבעים.

את התביעה הגישה חברת גא מהגרסי הצפון נגד חברת פולקום בע"מ, שסיפקה את הצינורות והגישה תביעה נגדית, כאשר תאגידי המים היו צד ג' בתביעה.

בשנת 2010 פורסם מכרז להנחת 7.7 ק"מ של קו ביוב במפרץ חיפה. והרישה הייתה שהצינורות יעמדו בתקן ישראלי ואירופאי. הוזכה במכרז, חברת גא מהגרסי הצפון, קנתה את הצינורות מחברת פולקום תמורת 6.8 מיליון שקל. בחודש אוגוסט 2012, תוך ביצוע הפרויקט, התברר לתאגידים כי הותר בעת הפרה את התחייבותיה בהסכם וכי

מתיחת צומת אפק, אוקטובר 2021 | צילום: באדיבות עיריית ביאליק

הניחה בקרקע קטע צינור באורך 2.4 ק"מ, שאינו עומד בתקן הצינור שנדרש על פיו. "על העובדה הזו אין מחלוקת בין הצדדים", כתב השופט מנחם רניאל מבית המשפט המחוזי בחיפה, שדן בתיק. גא מהגרסי הצפון טענה כי פולקום הפרה התחייבות כלפיה כאשר מכרה לה צינור

שאינו עומד בתקן, ואילו פולקום טענה כי כדי לפתור את הבעיה ועל מנת לקבל את מלוא התשלום בגין מכירת הצינור, היא סיכמה עם תאגידי המים על פיצוי בסך של 750 אלף שקל ומתן אחריות ל-10 שנים על תקינת הצינור, תוך השארת הצינור באדמה. למרות זאת, טענה התובעת כי ספגה

נזקים כספיים, מכיוון שלא כל הסכומים שולמו לה על ידי התאגידים. לטענתה, במקום לקבל תשלום בסך כ-44 מיליון שקל עבור הפרויקט, היא קיבלה רק כ-27 מיליון, והגישה תביעה על יותר מ-10 מיליון שקל נגד פולקום בטענה להפרת החוזה ביניהם.

פולקום מצירה, באמצעות עו"ד אסף פו"ר, הגישה תביעה שכנגד על סך 4.2 מיליון שקל, בטענה כי מבצעת העבודה ביטלה לה צ'קים, ובנוסף צירפה לתביעה גם את ששת תאגידי המים. התאגידים מצידם תמכו בג'רסת פולקום וטענו כי מעולם לא הועלתה דרישה מהתובעת להוצאת הצינור מהקרקע, ולא נערך הסכם, לפיו בתמורה לווייתור על הדרישה להוצאת הצינור, תופחת עלות החלפת הצינור מהחשבון הסופי לעבודות. פולקום עצמה טענה כי לאחר שהגיעה להסכם עם תאגידי המים על הפיצוי והאחריות, הרי שלתובעת לא נגרם כל נזק, וכי ההתחשבות שיש לתאגידים עם התובעת היא כספית, וכלל לא קשורה לאיכות הצינור שסופק על ידה.

בית המשפט דחה את התביעה של מבצעת העבודות, וקבע כי עליה לשלם לספקית הצינור, חברת פולקום, 2.3 מיליון שקל, ואף הוסיף כי מנהל התובעת ישלם לפולקום סכום נוסף של חצי מיליון שקל.